

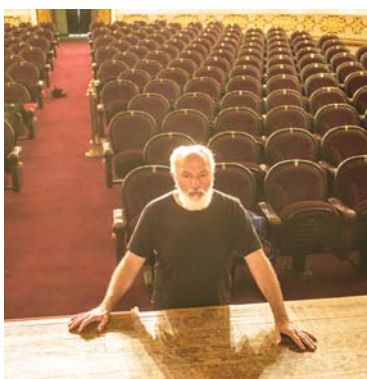
Οι Πρόσκοποι του Καΐρου μας έκαναν υπερήφανους για ακόμα μια φορά

Ο Προσκοπισμός, ως η μεγαλύτερη ένωση εθελοντισμού για νέους ανθρώπους (στην ψυχή και στο σώμα) ανοίγει σε όλους εμάς που τους παρακολουθούμε, τους βοηθάμε, αλλά πάνω από όλα τους καμαρώνουμε, νέες πόρτες και νέες προοπτικές πραγματικής ζωής. Κάθε γιορτή των Προσκόπων, κάθε τους δράση, όπως και κάθε τους απλή συνάντηση όλα αυτά τα εκατό

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

30ο Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου Καΐρου. Η Ομηρική μάχη στην πιο ροκ διασκευή που ταξίδεψε ποτέ στην Αίγυπτο

Το Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου στο Κάιρο που τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού της Αιγύπτου αποτελεί πλέον ένα εδραιωμένο καλλιτεχνικό ορόσημο και ένα παγκόσμιο σημείο αναφοράς στα θεατρικά δρώμενα της χώρας του Νείλου. Προσελκύει κάθε χρόνο θεατρικές ομάδες που έχουν να πουν επί σκηνής «το κάτι παραπάνω». Για αυτήν την χρονιά το 30ο Φεστιβάλ Πειραματικού

(συνέχεια στην 4η σελίδα)

Παρουσίαση του βιβλίου της Μαρίας Αδαμαντίδου στο Σ.Α.Ε.

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Ο Αγιασμός στα Ελληνικά σχολεία του Καΐρου

Το πρωί της Δευτέρας 11 Σεπτεμβρίου, χτύπησε το «πρώτο κουδούνι» και έγινε ο καθιερωμένος Αγιασμός για το καλό της νέας χρονιάς για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς της Αχιλλοπούλειου και της Αμπετείου Ελληνικής Σχολής του Καΐρου. Κάθε κατεργάρης στον πάγκο του όπως λέει και ο θυμόσοφος λαός μας, σηματοδοτώντας με αυτή την γλυκόπικρη έκφραση την επιστροφή

των μαθητών στα θρανία, και την έναρξη μιας ακόμα σχολικής χρονιάς. Από νωρίς το πρωί οι μαθητές ήταν συγκεντρωμένοι με τους γονείς τους στον προαύλιο χώρο των Ελληνικών σχολείων, ζωντανεύοντας με τα τρεχαλητά και τα χαμόγελά τους, τους διαδρόμους, τις τάξεις, τις σκάλες, αλλά και όλους τους άδειους χώρους του ιστορικού σχολικού κτηρίου της Ελληνικής Κοινότητας του Καΐρου. Οπου και

να γυρνούσαμε το βλέμμα μας αντικρύζαμε παιδικές ή εφηβικές παρέες γεμάτες γέλια, πειράγματα και κουβέντες πολλές, άλλοτε χαρούμενες και άλλοτε μελαγχολικές για τα νέα ενός ακόμα καλοκαιριού που πέρασε δυστυχώς ανεπιστρεπτή. Ο ενθουσιασμός και το πρώτο αυτό αντάμωμα της ημέρας παρέσυρε και τους «μεγάλους» που δεν σταματούσαν να αγκαλιάζονται, συμπυκνώνοντας τις καλοκαιρινές

τους εμπειρίες σε λίγα μόνο λεπτά κουβέντας. Το κλίμα και τα συναισθήματα της «πρώτης μέρας» στο σχολείο διαπερνούσαν φυσικά και όλα τα γραφεία της διοίκησης και όχι μόνο. Από την Γραμματεία, με τις χαμογελαστές σε κάθε ευκαιρία και πάντοτε προσφερόμενες κυρίες Σμάρο Βογιατζή και Ναγιέρα

(συνέχεια στην 4η σελίδα)

Κατερίνα Αρσάνη Η νεαρή Αιγυπτιώτισσα που εκπροσώπησε την Ομογένεια και την Αμπετείο Ελληνική Σχολή στην Βουλή των Εφήβων

Την ημέρα του Αγιασμού στα Ελληνικά Σχολεία του Καΐρου και ενώ καλύπταμε δημοσιογραφικά την πρώτη αυτή σχολική μέρα για την Ελληνική παροικία, ο διευθυντής της Αμπετείου Σχολής κ. Γιώργος Κοκορέλης μοιράστηκε με το «ΝΕΟ ΦΩΣ» μια είδηση που πραγματικά μας έκανε υπερήφανους και έγινε αφορμή για το παρακάτω μικρό αφιέρωμα. Μας είπε λοιπόν ότι η

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Υπογραφή Μνημονίου συναντίληψης μεταξύ του Δήμου Πόλεως Χρυσοχούς της Κύπρου με την πόλη Ντάχαμπ της Αιγύπτου

Ένα ακόμα βήμα πιο κοντά βρίσκονται οι ήδη άριστες σχέσεις σε όλα τα επίπεδα μεταξύ Ελλάδας Κύπρου και Αιγύπτου με την υπογραφή μνημονίου συναντίληψης μεταξύ του Κυπριακού Δήμου της Πόλεως Χρυσοχούς και της παραθαλάσσιας πόλης Ντάχαμπ, του Νοτίου Σινά. Το μνημόνιο συναντίληψης αποκρυστάλλώνει με τον καλύτερο τρόπο, όλα τα κοινά στοιχεία που μοιράζονται οι δύο δημοφιλείς τουριστικοί προορισμοί. Από την μορφολογία του εδάφους μέχρι την τουριστική στρατηγική στόχευση που επιδιώκουν. Για ακόμα μια φορά ο Αιγυπτιώτης επιχειρηματίας κ. Αντώνης Καζαμιάς ήταν το πρόσωπο κλειδί αυτής της πρωτοβουλίας, συνεχίζοντας την επιτυχημένη πορεία που ξεκίνησε με την Αδελφοποίηση του Δήμου Ηρακλείου της Κρήτης με το Σάμ Ελ Σέιχ. Το Μνημόνιο Συναντίληψης υπέγραψαν ο κ.

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού από τα χέρια του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στην Ελληνική Παροικία του Καΐρου

Στις 14 Σεπτεμβρίου η Ορθόδοξη Εκκλησία μας γιορτάζει την Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Μια μέρα συνδεδεμένη άρρηκτα με τον ίδιο το Σταυρό, μέγιστο σύμβολο της Χριστιανικής Πίστεως, η ύψωση του οποίου συμβολίζει στις καρδιές όλων, την αιώνια επιστροφή στο πραταρχικό βίωμα της ίδιας της Σταύρωσης. Μετά από το μυστηριακό αυτό βίωμα, όπου ο Χριστός εξαύλωσε στο ξύλο του Σταυρού, την επίγεια του υπόσταση, ακολουθεί η Αγία Ελένη που βρίσκει αυτόν το Σταυρό και τον υψώνει γκρεμίζοντας την στιγμή εκείνη με τα χέρια της, τα φθαρτά όρια του τόπου και του χρόνου, μεταφέροντας στο εδώ και το τώρα κάθε πιστού την επουράνια

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Ένα ακόμα «καμπανάκι» για τον Ε.Ν.Ο.Κ.

Η Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου ήταν η τελευταία ημέρα υποβολής υποψηφιοτήτων για την κάλυψη των κενών θέσεων των Διοικητικού Συμβουλίου του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Καΐρου. Προς έκπληξη όλων μας, πληροφορηθήκαμε ότι η διαδικασία κατέστη άκαρπος, αφήνοντας τον Όμιλο στην ίδια κατάσταση των σοβαρών ελλείψεων στις θέσεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Σε αυτό το σημείο θα μπορούσε να σκεφτεί κάποιος ότι «Μια χαρά είναι και έτσι, δεν πειράζει αν δεν καλυφθούν όλες οι θέσεις...» Όμως δεν είναι έτσι τα πράγματα. Η χθεσινή ημέρα καμπάνε ένα ακόμα καθοριστικό καμπανάκι για το μέλλον, αλλά και για την

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Οι Πρόσκοποι του Καΐρου μας έκαναν υπερήφανους για ακόμα μια φορά

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

και βάλε χρόνια από την στιγμή της ίδρυσής τους, ισοδυναμεί με μια έκρηξη χαράς, κεφιού (δεν έχουμε δει ή φωτογραφίσει ποτέ κάποιον κατσούφη Πρόσκοπο), αλλά και υψηλών αξιών ζωής που οι Πρόσκοποι είναι εθισμένοι στην πραγμάτωσή τους, μέσα από την συλλογική τους δράση. Μια τέτοια μεγάλη Προσκοπική συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 16 και στις 17 Σεπτεμβρίου στον Μαραθώνα Αττικής στην Ελλάδα. Ο λόγος για την 74^η συνάντηση των Πτυχιούχων Διακριτικού Δάσους στην οποία για φέτος, πέντε Αιγυπτιώτες ενήλικοι Πρόσκοποι έγιναν δεκτοί σε αυτή την μεγάλη Προσκοπική οικογένεια. Μέρος των κεντρικών εκδηλώσεων της Προσκοπικής συνάντησης ήταν και η τελετή απονομής του Διακριτικού Δάσους στις νέες και τους νέους Πτυχιούχους. Μια νέα φουρνιά νέων, αφοσιωμένων στις ιδέες και τα ιδανικά του Προσκοπισμού έλαβε, μέσα από το ιδιαίτερο τελετουργικό το πολύτιμο αυτό διακριτικό. Ανάμεσά τους και οι δικοί μας Πρόσκοποι. Τα Ενήλικα

Στελέχη του Συστήματος Ελλήνων Προσκόπων Καΐρου, κ. **Κρις Παναγιώτη** και ο κ. **Χισάμ Ρισκ** ήταν εκεί. Γελαστοί και ευτυχιμένοι έλαβαν επάξια ένα πτυχίο παγκόσμιας αναγνώρισης, το οποίο είναι το τελευταίο και σημαντικότερο στάδιο εκπαίδευσης

των Ενηλίκων Στελεχών. Στην λίστα της ανακοίνωσης για το πτυχίο είδαμε και τα ονόματα του κ. **Χρήστου Αντωνίου**, της κας **Έντζι Χάλεντ** και της κας **Όλγας Καλαντζή**, ο οποίος όμως θα λάβουν το Διακριτικό τους σε ειδική εκδήλωση στο Κάιρο. Πως όμως κατάφεραν τα πέντε αυτά

ενήλικα στελέχη του Καϊρινού Προσκοπισμού να λάβουν αυτό το απαιτητικό πτυχίο που συνδυάζει εκτός από γνώσεις και απρόσκοπτη αφοσίωση στον σκοπό. Η απάντηση βρίσκεται στην Περιφερειακή Εφορεία Αποδήμων Ελλήνων Προσκόπων που σε αγαστή συνεργασία με την Εφορεία Εκπαίδευσης του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων (ΣΕΠ) καθώς και με την αδιάκοπη υποστήριξη της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου στα δρώμενα των Προσκόπων Καΐρου εργάστηκαν από κοινού με αποτελεσματικότητα και πραγματική ευσυνειδησία. Ως «**NEO ΦΩΣ**» συγχάριουμε από καρδιάς τον Περιφερειακό Έφορο Αποδήμων κ. **Ανδρέα Γιόσφυ**, τον Έφορο Εκπαίδευσης Αποδήμων κ. **Γιάννη Μελαχροινόδη**, την Διαχειριστική Επιτροπή της Ε.Κ.Κ. και φυσικά και τους πέντε νέους Αιγυπτιώτες πτυχιούχους μας. Αναμένουμε με χαρά την ειδική εκδήλωση απονομής του Πτυχίου Διακριτικού Δάσους και στους τρεις ακόμα Ενήλικες Προσκόπους μας.

(φωτογραφίες: Χισάμ Ρισκ)

Κατερίνα Αρσάνη. Η νεαρή Αιγυπτιώτισσα που εκπροσώπησε την Ομογένεια και την Αμπέτειο Ελληνική Σχολή στην Βουλή των Εφήβων

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

μαθήτριά της Β' Λυκείου της Αμπέτειο Σχολής, κα **Κατερίνα Αρσάνη**, εκπροσώπησε την Ομογένεια της Αιγύπτου και την Αμπέτειο Σχολή μετέχοντας ως «έφηβη βουλευτής» στις εργασίες της Βουλής των εφήβων που έλαβαν χώρα στην αίθουσα της ολομέλειας του Ελληνικού Κοινοβουλίου από τις 4 έως τις 7 Σεπτεμβρίου. Αξίζει να θυμίσουμε για την ιστορία, ότι ο θεσμός της Βουλής των εφήβων ξεκίνησε το 1995 και αποτελεί από τότε ένα πολύτιμο εκπαιδευτικό πρόγραμμα που διοργανώνεται σε ετήσια βάση από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Το πρόγραμμα απευθύνεται σε μαθητές και μαθήτριες Α' και Β' τάξης Λυκείου. 260 έφηβοι-βουλευτές επιλέγονται από σχολεία της Ελλάδας, 20 από την Κύπρο και 20 από ελληνικά σχολεία του αλλοδαπού ελληνισμού. Σε αυτούς λοιπόν του 20 απόδημους βουλευτές βρέθηκε και η δικιά μας μαθήτριά, η αγαπητή σε όλους μας **Κατερίνα**, συμβάλλοντας με τις ιδέες και τις απόψεις της στην διαμόρφωση μιας κοινής συνισταμένης έναντι της βίας, θέμα το οποίο επεξεργάστηκαν οι νεαροί βουλευτές για τρεις ημέρες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Η σοβαρότητα και η σημασία του εκπαιδευτικού αυτού Προγράμματος δεν εξαντλήθηκε όμως σε αυτό το τριήμερο των εργασιών, αλλά ήταν το αποτέλεσμα και των 16 μαθητών της Αμπέτειο που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα υπό την καθοδήγηση της εκπαιδευτικού κυρίας **Ειρήνης Καρδάση**, η οποία μοιράστηκε μαζί μας την στόχευση του Προγράμματος, αλλά και την χαρά της για την ευτυχία του κατάληξής. «Ξεκινήσαμε από την αρχή της σχολικής χρονιάς με τους μαθητές

Βουλή των εφήβων '23
ΣΤ ομάδα

της Αμπέτειο με πολύ όρεξη, για να διερευνήσουμε σε βάθος τις γενεσιουργίες αιτίες της βίας σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας. Είδαμε ταινίες μαζί με τα παιδιά, κάναμε αναρίθμητες συζητήσεις,

δανειστήκαμε ιδέες από μεγάλους λογοτέχνες και ακουπήσαμε επί της ουσίας στην οικουμενική ανάγκη για αλληλεγγύη και ανθρωπιά ως αντιστάθμισμα της βίας. Μιλήσαμε για την ανθρώπινη συμπεριφορά που

γεννά την συμμόρφωση και την υπακοή και διερευνήσαμε τους μηχανισμούς που επιβάλλεται η βία, τις περισσότερες φορές υπόρρητα και επικίνδυνα. Μέσα από αυτόν τον εκπαιδευτικό γνώμονα χαράξαμε και τις δικές μας ιδέες και αυτές τις ιδέες η Κατερίνα μας, μετέφερε στην Βουλή των εφήβων και μας έκανε υπερήφανους.» Με αυτά τα μεστά λόγια η υπεύθυνη του Προγράμματος κα **Ειρήνη Καρδάση**, μας έκανε κοινωνούς πως μια σημαντική εκπαιδευτική πρωτοβουλία καταλήγει να έχει ένα από και αναγνωρίσιμο αποτύπωμα στην διαπαιδαγώγηση των μαθητών που θα αποτελέσουν τον θεμέλιο λίθο της αυριανής μας κοινωνίας». Μιλήσαμε όμως και με την έφηβη βουλευτίνα κα **Κατερίνα Αρσάνη**, την οποία και συναντήσαμε στο σχολείο της. Την ρωτήσαμε για την εμπειρία της στην Βουλή των εφήβων στην Ελλάδα, αλλά και για όλη την προετοιμασία μέχρι αυτή την ημέρα. Ήταν μια καταπληκτική πραγματικά εμπειρία μας είπε. «Γνώρισα παιδιά στην ηλικία μου από την Ελλάδα αλλά και από άλλες χώρες του κόσμου όπου ζούνε Έλληνες. Μοιραστήκαμε τους κοινούς μας προβληματισμούς για την βία, μεταφέροντας ο καθένας από τον δικό του τόπο, τα βιώματά μας για το πως η βία δηλητηριάζει τις ζωές μας. Επέλεξα να μιλήσω για την «πολιτική βία», δηλαδή για το ναζισμό, τον φασισμό και τα ολιγαρχικά συστήματα διακυβέρνησης. Θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στο σχολείο μου, αλλά και στην καθηγήτριά μου την κυρία **Καρδάση** για όλα όσα μας έμαθε σχετικά με την βία και όλες τις μορφές που παίρνει στην ζωή μας.» Κλείνοντας αυτό το άρθρο θα θέλαμε να συγχαρούμε από καρδιάς όλους τους συντελεστές αυτής της σημαντικής εκπαιδευτικής πρωτοβουλίας που γέμισε με φως τις ψυχές των παιδιών μας, παρέχοντας τους ακόμα περισσότερα εφόδια για την ενήλικη ζωή τους.

Ένα ακόμα «καμπανάκι» για τον Ε.Ν.Ο.Κ.

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)
βιωσιμότητα του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου του Καΐρου. Το κάθε ένα σωματείο της παροικίας μας, μπορεί να είναι ανεξάρτητο (και ορθώς είναι) από την διοίκηση της Ελληνικής Κοινότητας, αποτελεί όμως ανατρίηχο τον φορέα όλων των αναμνήσεων και των εκδηλώσεων της ίδιας της ζωής μας, της ζωής των γονιών, αλλά και των παππούδων μας. Το κάθε σωματείο, ως αναπόσπαστο κύτταρο, είναι συνυφασμένο με την ίδια την ζωή της Ελληνικής μας παροικίας. Είναι εκεί που κάναμε το γλέντι του γάμου μας ή εκεί που πήγαμε για πολλοστή φορά στο γάμο του φίλου μας. Είναι εκεί που τα παιδιά μας κάνανε παιδικά πάρτι ή εκεί που απλά γνωρίσαμε τον μελλοντικό μας σύντροφο. Αλλά είναι και εκεί που πήγαμε για έναν καφέ, ένα φαγητό, ή μήκαμε χωρίς πλάνο, γιατί ξέραμε ότι όλο και κάποιον γνωστό θα δούμε, για να πούμε μια κουβέντα. Και αν θέλουμε να στρέψουμε τον προβολέα λίγο παραπάνω στον Ελληνικό Ναυτικό μας Όμιλο, είναι εκεί που για χρόνια παίρναμε το **Μαγιάτικο στεράνι** μας και εκεί που με χαμόγελο παιτούσαμε τον **χαρτατό** μας, **ως παιδιά την Καθαρή Δευτέρα**. Αυτή είναι με λίγα λόγια η ραχοκοκαλιά που στηρίζει το κάθε παροικιακό σωματείο. Θα μπορούσε κάποιος εδώ να πει ότι η αφήγηση αυτή ρέπει προς έναν ακατάσχετο ρομαντισμό, και ότι η εποχή μας χρειάζεται λογική και όχι συναίσθημα. Ως κατακλείδα της μικρής αυτής τοποθέτησης θα συμφωνούσαμε ότι η κοινή λογική είναι απαραίτητη, αλλά από μόνη της ευτυχώς... δεν αρκεί. Χρειάζεται και το συναίσθημα, χρειάζεται να μιλήσει και η καρδιά μας... πριν είναι αργά. Ο Όμιλος ανήκει σε όλους μας. Ας πάρουμε αυτό το «καμπανάκι» που χτύπησε, σοβαρά και ως είμαστε όλοι εκεί, δίπλα στον Ελληνικό Ναυτικό Όμιλο στην Γενική του Συνέλευση τον Νοέμβριο για να ζωντανέψουμε την μνήμη από το δικό μας χτες, αλλά και να οραματιστούμε όλοι μαζί το αύριο που θέλουμε για το ιστορικό αυτό σωματείο της Ελληνικής μας παροικίας.

Υπογραφή Μνημονίου συναντίληψης μεταξύ του Δήμου Πόλεως Χρυσοχούς της Κύπρου με την πόλη Ντάχαμτ της Αιγύπτου

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Γιώτης Παπαχριστοφής Δήμαρχος της Κυπριακής πόλης και ο κ. **Χάλιτ Φούντα** Κυβερνήτης του Νότιου Σινά. Στον χαιρετισμό του ο κ. **Παπαχριστοφής** τόνισε ότι η υπογραφή αυτής της συνεργασίας μεταξύ των δύο πόλεων είναι το αποτέλεσμα την καλής και γόνιμης σχέσης μεταξύ Κύπρου και Αιγύπτου, η οποία όμως επεκτείνεται στο επίπεδο των τοπικών αρχών, αγγίζοντας την καθημερινότητα του πολίτη. Ο Κυβερνήτης του Νότιου Σινά κ. **Φούντα** στον δικό του χαιρετισμό αναφέρθηκε στις αιώνιες αδελφικές σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών, τις οποίες όπως είπε, καλούμαστε να επεκτείνουμε σε νέους ορίζοντες. Προσέθεσε επίσης ότι το Μνημόνιο αυτό, σηματοδοτεί την έναρξη της συνεργασίας μεταξύ των ομορφότερων τουριστικών περιοχών της Αιγύπτου και της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενώ χαρακτήρισε την Κύπρο δεύτερη του πατρίδα. Στην τελευταία παρέση επίσης και ο Υφυπουργός Τουρισμού κ. **Κώστας Κουμής**, εκπροσωπώντας της Κυπριακή Κυβέρνηση, μεταφέροντας τον θερμό χαιρετισμό και τα συγχαρητήρια του Πρόεδρου της Δημοκρατίας κ. **Νίκου Χριστοδουλίδη** για την υπογραφή της εξαιρετικής όπως τονίστηκε συμφωνίας. Στην εκδήλωση έγινε ανάκρουση των δύο εθνικών ύμνων, προβλήθηκαν διαφημιστικά βίντεο από τις δύο πόλεις ενώ οι καλεσμένοι παρακολούθησαν στην συνέχεια ένα ενδιαφέρον καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Ο Αγιασμός στα Ελληνικά σχολεία του Καΐρου

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Κάσσεμ, να καλοδέχονται τους γονείς, αλλά και απέναντι, στο Γραφείο Κίνησης, με την αεικίνητη και πάντα αποτελεσματική κα **Ευαγγελία Χαλκιά**, και φυσικά στο τέλος του διαδρόμου την κα **Μαρία Τσαυλάκη**, που με την τρυφερή και ευγενική της μορφή, συμπληρώνει και ολοκληρώνει την εικόνα της Ελληνικής Κοινότητας στο Κάιρο με τον πιο γλυκό τρόπο. Πρωταγωνιστές της ημέρας, ήταν φυσικά τα πρωτάκια, που συγκέντρωσαν την αγάπη και την φροντίδα όλων για το νέο τους σημερινό ξεκίνημα. Την δική τους όμως «πρώτη μέρα» στο Κάιρο είχαν και οι κυρίες: **Δήμητρα Πετρίδου** και **Ευγενία Μιχαηλίδου** οι οποίες είναι οι νέες δασκάλες της Αχιλλοπούλειου Σχολής, η κυρία **Γωγώ Σταματοπούλου** του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Καΐρου, καθώς και οι κυρίες: **Ντίνα Κηρύκου**, **Μοδινού Ελένη**, **Δεληρόκα Σιδερέη** και ο κύριος **Τσιάχτας Αριστοτέλης**, καθηγητής της Αμπετείου Σχολής. Μετά την ανάκρουση των εθνικών ύμνων, Ελλάδας και Αιγύπτου, ο Μέγας Εκκλησιαρχής του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής Πανοσιολογιώτατος

Αρχιμανδρίτης **Στέφανος** τέλεσε τον Αγιασμό, με την αρωγή του ιερογιάτη κ. **Αλέξανδρου Μπάση**. Ο πατέρας **Στέφανος** μετέφερε τις ευχές και την αγάπη του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής **Θεόδωρου Β'** καθώς και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μέμφιδος και Πατριαρχικού Επιτρόπου Καΐρου **Νικοδήμου**. Ο ίδιος ευχήθηκε από καρδιάς στα παιδιά να έχουν μια καλή και ευλογημένη σχολική χρονιά και το Άγιο Πνεύμα να τους φωτίσει και να

ενδυναμώνει το δύσκολο έργο τους. «Ξέρω ότι έχετε πολύ μεγάλη όρεξη για μάθηση, για να διδάχθετε την Ελληνική παιδεία, αλλά ταυτόχρονα και για να αποκτήσετε καλό ήθος, έτσι ώστε να καταστείτε ολοκληρωμένες προσωπικότητες» τόνισε ο π. **Στέφανος** απευθυνόμενος προς τους μαθητές, ενώ τέλος ευχαρίστησε εκ μέρους της Εκκλησίας όλους τους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι όπως ανέφερε θα δώσουν και φέτος τον καλύτερο εαυτό τους για να

μεταλαμπαδέσουν τις γνώσεις τους σε όλους τους μαθητές. Ο πατέρας **Ακάκιος** στην συνέχεια μετέφερε τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Σινά, Φαράν και Ραϊθούς **Δαμιανού** για μια ευλογημένη νέα σχολική χρονιά. Χαιρετισμό απευθύναν επίσης ο Έλληνας Πρέσβης στην Αίγυπτο κ. **Νικόλαος Παπαγεωργίου**, η κα **Πόλυ Ιωάννου** Πρέσβης της Κυπριακής Δημοκρατίας, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδας στο Κάιρο κα. **Δέσποινα Χασιρτζόγλου**, η Αναπληρώτρια

Συντονίστρια Εκπαίδευσης κα **Μπέτα Σωτηρία**, η νηπιαγωγός κα **Ελένη Ταμπάκη** και οι διευθυντές των Ελληνικών σχολείων κ.κ **Βασίλειος Λάγιος** και **Γιώργος Κοκορέλης**. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. **Χρήστος Καβαλής** στον δικό του χαιρετισμό παρομοίασε τους μαθητές των Ελληνικών σχολείων με την καρδιά κάθε ζωντανού οργανισμού που στην προκειμένη περίπτωση είναι η Ελληνική παροικία «Ο δικός μας ρόλος είναι να σας στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Να στηρίζουμε αυτήν την μικρή Ελλάδα την οποία διάλεξαν οι γονείς σας, αλλά και όλοι εμείς». Απευθυνόμενος τέλος προς τους εκπαιδευτικούς ο κ. **Καβαλής** τόνισε ότι το λειτούργημα που θα επιτελέσουν δεν περιορίζεται μόνο στην μεταφορά γνώσης αλλά διευρύνεται στην διατήρηση και στην ενδυνάμωση μιας ιστορικής παροικίας. Στην γιορτινή ημέρα παρέστησαν επίσης μεταξύ άλλων η κα **Ελένη Μαγκανά** Γενική Γραμματέας του Ιδρύματος Αμπέτ, οι Κοινοτικοί Επίτροποι κ.κ. **Ανδρέας Ρούσσος**, **Λεωνίδα Φοντριέ** και **Στέλιος Χαλκιάς**, καθώς και η κα **Κωνσταντίνα Γεδεών** Οικονομική Διευθύντρια του Ελληνικού Πολιτιστικού Κέντρου Καΐρου.

30ο Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου Καΐρου. Η Ομηρική μάχη στην πιο ροκ διασκευή που ταξίδεψε ποτέ στην Αίγυπτο από τον «Μικρό Βορρά». Συνέντευξη με τον σκηνοθέτη κ. Τάσο Ράτζο

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Θεάτρου άναψε τους προβολείς του σε μια φαντασμαγορική τελετή έναρξης την 1η Σεπτεμβρίου στην Όπερα του Καΐρου, με τις εργασίες να ολοκληρώνονται την Παρασκευή 8 Σεπτεμβρίου στον ίδιο χώρο. Μέσα στις εκατοντάδες αιτήσεις συμμετοχής, που όπως δήλωσαν οι διοργανωτές παρουσιάζαν εξαιρετικό ενδιαφέρον, 19 από αυτές πήραν σάρκα και οστά στο θεατρικό σανίδι αυτές τις ημέρες. Δύο θεατρικές ομάδες από την Αίγυπτο, οκτώ από άλλες Αραβικές χώρες και 8 διεθνείς συμμετοχές ήταν οι παραστάσεις που συμμετέχουν στο βασικό διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ. Την Ελλάδα, εκπροσώπησε επάξια παρουσιάζοντας την Ιλιάδα του Ομήρου, η θεατρική ομάδα «**Μικρός Βορράς**» με δύο φαντασμαγορικές παραστάσεις στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου, τις οποίες έδωσαν καταχειροκροτούμενοι στο καταμεστό **Εθνικό Θέατρο του Καΐρου στην Αταμπα**. Η **Ασπασία Δήμου**, ο **Γιάννης Μαυρόπουλος**, ο **Αλέξανδρος Μιχαηλίδης** και ο **Αλέξανδρος Νικολαΐδης** για πάνω από μια ώρα ξεπέρασαν τις προσδοκίες όλων μας, ζωντανεύοντας στο σανίδι την δραματική ιστορία, ενός έπους που πεισματικά δεν αφήνεται στην λήθη και χιλιάδες χρόνια τώρα χωρίς να το καταλαβαίνουμε στοιχειώνει με τα αναπάντητα ερωτήματα που θέτει στις ψυχές όλων μας. Συναντήθηκα με τον «**Μικρό Βορρά**» την **Δευτέρα 4 Σεπτεμβρίου** νωρίς το μεσημέρι στο Εθνικό Θέατρο του Καΐρου και στην κυριολεξία μαγεύτηκα, φωτογραφίζοντας και παρακολουθώντας από την πρώτη στιγμή όλη την θεατρική τελετουργία. Την προετοιμασία και το ζέσταμα των σωμάτων, τις σύντομες πρόβες των διαλόγων, τις τελευταίες σκηνοθετικές οδηγίες του κ. Τάσου Ράτζο, αλλά και την ζεστή αγκαλιά και τα ανθαρρυντικά λόγια προς τους ηθοποιούς από την γλυκιά «μαμά» της ομάδας, την ηθοποιό κα. **Ιωάννα Παγιατάκη** λίγο πριν ξεκινήσουν. Η θεατρική σκηνή ως άλογος και άχρονος φορέας της μέγας αυτής τέχνης άρχισε σιγά σιγά να αποκτά μπροστά στα μάτια μου την Ομηρική της μορφή. Όλα τα

δομικά στοιχεία της παράστασης βγαίνουν με ευλάβεια από τις βαλίτσες και τα χέρια των τεσσάρων συντελεστών και επί της ουσίας αναδημιουργούν τον χώρο και τον χρόνο σε ένα κλίμα μυσταγωγικής σιγής. Πανοπλίες, φορεία, κοντάρια, κράνη, φορεσιές, και φυσικά τα μουσικά θέματα του **Θοδωρή Παπαδημητρίου** από την πρωτότυπη μουσική του έργου, που ακολουθούσαν με απόλυτη αρμονία την θεατρική χορογραφία. Και αφού στήθηκαν όλα τα εκφραστικά μέσα αυτής της ιδιότυπης Ιλιάδας ακούστηκε η φωνή του σκηνοθέτη να λέει «**Είμαστε έτοιμοι. Ξεκινάμε με το σήμα μου.**» το απόγευμα και η πλατεία, αλλά και τα θεωρεία του μεγάλου Καϊρινού θεάτρου γέμισαν ασφυκτικά από κόσμο. Η αίθουσα βυθίστηκε στο σκοτάδι και σε ένα ανοιγόκλεισμα των ματιών μας, είδαμε μέσα τα φώτα της ράμπας την ιστορία να ξεκινά. Η ροή της αφήγησης ήταν καταϊγιστική με τους ηθοποιούς να εναλλάσσουν μπροστά στα μάτια μας κοστούμια και χαρακτήρες ηρώων με μια απaráμιλλη φυσικότητα και χάρη. Οι σκηνές άλλοτε αφόρητα δραματικές σφίγγανε το στομάχι μας θέτοντας αμείλικτα ερωτήματα για την ανθρωπινή μας φύση και άλλοτε κομικές προσέφεραν τον απαραίτητο καθαρόμο ισορροπώντας τις δύο «μάσκες» του θεάτρου αλλά και της ίδιας της ζωής. Μόλις η παράσταση τελείωσε το κοινό ξεέσπασε σε αυθόρμητα και γερά χειροκροτήματα και όρθιο

για πολύ ώρα επευφημούσε όλους τους πρωταγωνιστές γεμίζοντας τα πρόσωπά τους με φως. Ο «**Μικρός Βορράς**» όμως μας επεφύλαξε και μια άλλη έκπληξη πέραν από την θεατρική παράσταση. Οι ηθοποιοί ζήτησαν από το κοινό μερικούς εθελοντές και αφού τους χώρισαν σε δύο ομάδες συζήτησαν μαζί τους για τις αγαπημένες τους σκηνές και για τους ήρωες που θα ήθελαν οι ίδιοι να ενσαρκώσουν. Του φόρεσαν τα

Συνέντευξη στον Βασίλη Α. Πουλαρίκα

κοστούμια, τις περικεφαλαίες και με λίγες σκηνοθετικές συμβουλές τους έριξαν στην μάχη. Ήταν μια καταπληκτική διαδραστική ιδέα που έδωσε ακόμα περισσότερο το κοινό με το Ομηρικό έπος, αλλά και με τους ίδιους τους ηθοποιούς που δεν σταμάτησαν να φωτογραφίζονται με τους επίδοξους «συναδέλφους» τους. Οση ώρα οι πρωταγωνιστές μάζευαν τα σκηνικά από το σανίδι, βρήκα την

καρδισμένα σας αδιέξοδα αλλά τα όρια που υπερβήκατε σκηνοθετικά για την δική σας Ιλιάδα. Κυρία **Πουλαρίκα** ευχαριστούμε πολύ για την συνέντευξη αυτή αλλά και για την ευγενική σας παρουσία στην παράστασή μας. Για μας ήταν σαν να εκπροσωπήσατε όλο το ελληνικό στοιχείο που υπάρχει σ' αυτή την πόλη, το Κάιρο. Το φεστιβάλ αυτό λοιπόν έχει ένα πειραματικό χαρακτήρα και πραγματικά θέλω και εγώ να προσπαθήσω να ορίσω τον πειραματισμό της δικής μας παραστάσης. Η παράστασή μας λοιπόν δουλεύτηκε σχεδόν τρία χρόνια. Αυτά τα τρία χρόνια προσπαθήσαμε να επιλέξουμε ποιοι είναι αυτοί οι στίχοι οι οποίοι δεν πρέπει με τίποτα να μην ακουστούν σε μία θεατρική παράσταση. Το εγχείρημα αυτό ήταν πάρα πολύ δύσκολο γιατί η Ιλιάδα έχει 16.000 στίχους και μία παράσταση χρειάζεται 700. Αυτό και μόνο η επιλογή των στίχων που θα κρατούσαν την συνοχή την συνέχεια την συνέπεια του Ομηρικού έπους. Ήταν ίσως η μεγαλύτερη δυσκολία που έπρεπε να υπερβούμε. Το άλλο στοιχείο που πραγματικά «πειραματίζεται» η παράστασή μας είναι το γεγονός ότι τσέρπερις μόνο ηθοποιοί παίζουν αυτούς τους 40 και πλέον ρόλους. **Για ένα πουκάμισο αδειανό λοιπόν... για μίαν Ελένη; Πόσο επικαιρο είναι αυτό το ερώτημα του μας στοιχειώνει και ποιο είναι το ενεργό ίχνος που έχει αφήσει στις ψυχές μας χιλιάδες χρόνια τώρα;** Ναι με κάποιον τρόπο δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι στίχοι του Σεφέρη πρώτα πρώτα γιατί στην

διακειμενική μας αναζήτηση πέφταμε συνέχεια πάνω τους και επίσης αυτό που μας διαποτίζει είναι ίδια η αναζήτηση αυτού του «άδειου πουκάμισου». Δυστυχώς η βία δεν έχει πάψει να υπάρχει γύρω μας το συνειδητοποιήσαμε όταν ξεσπάσει ο πόλεμος στην Ουκρανία τρομάξαμε με τις εικόνες που βλέπαμε γιατί διαπιστώσαμε πόσο επικαιρο είναι Ιλιάδα. Και αναρωτιόμαστε για πιο πουκάμισο για ποιο λόγο υπάρχει τόση βία γύρω μας είτε στα πεδία της μάχης είτε στις οικογενείες είτε στους δρόμους. Γιατί υπάρχει τόσο θυμός στη ζωή μας; Για ποιο πουκάμισο αδειανό;

Μιλήστε μας για τον «Μικρό Βορρά» Πως ξεκινήσατε αλλά και που σας οδήγησε το καλλιτεχνικό σας αυτό ταξίδι; Ο «**Μικρός Βορράς**» γεννήθηκε για να εξυπηρετήσει μια ανάγκη. Την ανάγκη να μην σταματήσει να υπάρχει θεατρική αγωγή και θεατρική παιδεία τα χρόνια τα δύσκολα της οικονομικής κρίσης. Όπως δεν μπορώ να φανταστώ πως θα ήταν η ζωή μου χωρίς το θέατρο, έτσι δεν ήθελα με τίποτα να υπάρξουν παιδιά που δεν θα έχουν γνωρίσει τη μαγεία και την αλληλεπίδραση που χαρίζει η θεατρική πράξη. Από τη 1 Οκτωβρίου θα ξεκινήσει επίσης η θεατρική σεζόν στην οποία ο «**Μικρός Βορράς**» θα παρουσιάσει 10 έργα.

Σε λίγες μέρες φεύγετε από το πολύ ενδιαφέρον αυτό Φεστιβάλ του Καΐρου. Τι θα κουβαλήσετε στις βαλίτσες σας για την πατρίδα; Φεύγοντας από το Κάιρο θα θυμάμαι πάντα το ολόθερμο χειροκρότημα στο τέλος της παράστασης. Όχι γιατί αυτό απλώς μας έδωσε τεράστια χαρά αλλά γιατί για άλλη μια φορά διαπιστώνουμε πως η τέχνη ενώνει. Μοιραστήκαμε με ανθρώπους ενός άλλου πολιτισμού ιδέες, εικόνες, συναισθήματα και αυτό μας έκανε πιο πλούσιους. Ευχαριστώ θερμά για την δυνατότητα που μου δώσατε μέσα από την εφημερίδα σας να επικοινωνήσω με την ομογένεια του Καΐρου. Και εμείς με την σειρά μας σας ευχαριστούμε όλους για την υπέροχη παράσταση και ευχόμαστε κάθε καλό στην πορεία σας.

